

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 136/25

Luxemburg 11. novembra 2025

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-19/23 | Dánsko/Parlament a Rada (Primerané minimálne mzdy)

Súdny dvor z väčšej časti potvrdil platnosť smernice o primeraných minimálnych mzdách v Európskej únii

Zrušil však ustanovenie vymenúvajúce kritériá, ktoré musia členské štáty, v ktorých existujú zákonné minimálne mzdy, povinne zohľadňovať pri stanovovaní a aktualizácii týchto miezd, ako aj pravidlo brániace zníženiu týchto miezd, ak sú predmetom automatickej indexácie

Dánsko podalo na Súdny dvor žalobu, ktorou sa domáhalo úplného zrušenia smernice o primeraných minimálnych mzdách v Európskej únii. Uvedená smernica podľa neho okrem iného zasahuje do rozdelenia právomocí medzi Úniou a členskými štátmi, pretože predstavuje priame zasahovanie do určovania odmien v rámci Únie a do práva združovať sa, ktoré podľa Zmlúv patria do vnútroštátnej právomoci. Súdny dvor dal Dánsku za pravdu len čiastočne. Zasahovanie tohto druhu zistil v dvoch ustanoveniach smernice určených členským štátom, v ktorých existujú zákonné minimálne mzdy, pričom ide o ustanovenia týkajúce sa určovania alebo aktualizácie týchto miezd. V zostávajúcej časti Súdny dvor žalobu Dánska zamietol, čím potvrdil platnosť veľkej časti tejto právnej normy.

Dňa 19. októbra 2022 prijal normotvorca Únie, teda Európsky parlament a Rada, smernicu o minimálnych mzdách v Európskej únii¹. Na účely zlepšenia životných a pracovných podmienok v Únii táto smernica stanovuje rámec, ktorý má najmä zabezpečiť primeranosť zákonných minimálnych miezd v členských štátoch, v ktorých takéto mzdy existujú, a podporovať kolektívne vyjednávanie o stanovovaní miezd.

Dánsko² podalo na Súdny dvor žalobu s cieľom dosiahnuť úplné zrušenie³ tejto smernice.

Tvrdí, že smernica nerešpektuje rozdelenie právomocí medzi Úniou a členskými štátmi, pretože priamo zasahuje do určovania odmien v Únii a do práva združovať sa, čo sú oblasti, ktoré podľa Zmlúv⁴ nepatria do právomocí Únie.

Súdny dvor konštatoval, že **vylúčenie právomoci Únie ustanovené v Zmluvách v oboch uvedených oblastiach sa nevzťahuje na všetky otázky, ktoré akokoľvek súvisia s odmenou alebo právom združovať sa**. Toto vylúčenie sa nevzťahuje ani na akékoľvek opatrenia, ktoré by v praxi mali dosah alebo vplyv na výšku odmien. V opačnom prípade by niektoré právomoci zverené Únii na podporu a doplnenie činnosti členských štátov v oblasti pracovných podmienok⁵ stratili svoj zmysel. **Vylúčenie právomoci sa teda vzťahuje len na priame zasahovanie práva Únie do určovania odmien a do práva združovať sa.**

Po preskúmaní účelu a obsahu smernice Súdny dvor **identifikoval takéto zasahovanie len v dvoch konkrétnych prípadoch**.

Po prvé smernica ukladá členským štátom, v ktorých existujú zákonné minimálne mzdy, kritériá⁶, ktoré sa majú zohľadňovať v rámci postupov na stanovenie a aktualizáciu týchto miezd. Týmto spôsobom **smernica harmonizuje časť zložiek zákonných minimálnych miezd, a tým priamo zasahuje do určovania odmien**.

Po druhé, to isté platí pre **pravidlo, ktoré bráni zníženiu zákonných minimálnych miezd**⁷, ak vnútroštátne právne predpisy stanovujú automatický mechanizmus indexácie týchto miezd.

Preto **Súdny dvor zrušil ustanovenia smernice obsahujúce toto priame zasahovanie práva Únie do určovania podmien**, ktoré z tohto dôvodu presahuje legislatívne právomoci Únie. V ostatných častiach žalobu Dánska zamietol.

Konštatoval najmä, že **smernica nepredstavuje priame zasahovanie práva Únie do práva združovať sa**.

K tomuto záveru dospel predovšetkým v súvislosti s ustanovením smernice týkajúcim sa „podpory kolektívneho vyjednávania s cieľom stanovenia miezd“, a to okrem iného z toho dôvodu, že toto ustanovenie neukladá členským štátom povinnosť vyžadovať, aby do odborových organizácií vstupoval väčší počet pracovníkov. Súdny dvor tiež zamietol žalobný dôvod Dánska založený na tom, že smernica bola prijatá na **nesprávnom právnom základe**.⁸

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2022/2041](#) z 19. októbra 2022 o primeraných minimálnych mzdách v Európskej únii.

² Podporené Švédskom.

³ Dánsko subsidiárne navrhovalo zrušenie článku 4 ods. 1 písm. d) a/alebo článku 4 ods. 2 smernice, ktoré sa týkajú podpory kolektívneho vyjednávania s cieľom stanovenia miezd. Podľa Dánska tieto ustanovenia takisto zasahovali do právomocí členských štátov.

⁴ Článok 153 ods. 5 ZFEÚ.

⁵ Podľa článku 153 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

⁶ Podľa článku 5 ods. 2 smernice tieto kritériá zahŕňajú aspoň kúpnu silu zákonných minimálnych miezd s prihliadnutím na životné náklady, všeobecnú úroveň miezd a ich distribúciu, mieru rastu miezd a dlhodobé národné úrovne produktivity a vývoj v tejto oblasti.

⁷ Článok 5 ods. 3 smernice.

⁸ Dánsko tiež na podporu svojho návrhu na zrušenie smernice v celom rozsahu tvrdilo, že hoci predmet úpravy smernice patrí do právomoci Únie, smernica sa opiera o nevhodný právny základ. Keďže sa týka aj zastupovania a kolektívnej ochrany záujmov zamestnancov a zamestnávateľov, mala byť prijatá Radou jednomyselne, no bola prijatá kvalifikovanou väčšinou.